

Sant Sadurní del Cint

L'Espunyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A la zona de Cint
Emplaçament A la C-26 agafar el trencall de Capolat, seguir menys de 2 km i prendre el trencall de la dreta.

Coordenades:

Latitud: 42.06318
Longitud: 1.72722
UTM Est (X): 394695
UTM Nord (Y): 4657575

Classificació

Número de fitxa 08078 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Barroc
Segle XII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA NÚM. 3297
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal, 25280 Solsona.
Fitxes associades:
[Rectoria del Cint.](#)
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: ds., 05/06/2010 - 02:00

Descripció

L'església està situada al cim d'un morral que s'aixeca a les falces del Cingles de Taravil, quedant en una zona elevada amb àmplies vistes cap a l'est, sud i oest. Al costat de ponent té adossada la rectoria. L'església és una nau de planta rectangular orientada més o menys d'est a oest, amb dues capelletes al costat sud, i al costat nord, a l'extrem de ponent, una capella allargada on hi ha el viacrucis, al centre una altra capelleta de poca profunditat, i a l'extrem de llevant la sagristia. La zona del presbiteri està diferenciada de la resta per un graó d'ingrés i una barana metàl·lica a mode de cancell, l'altar és presidit per la imatge Sant Sadurní situat dins una fornícula. A la capella del costat sud, situada més a l'extrem de llevant, propera al presbiteri, hi ha la pica baptismal; sobre aquesta capella en un testimoni del revestiment que cobria la volta hi ha la data 1741. Als peus, al costat de la porta d'accés, situada al mur sud, hi ha una petita fornícula amb una pica beneitera de pedra; també als peus tenim el cor elevat sustentat per dos arcs carpanells, l'accés al qual és a través d'una escala de pedra situada a la capella de l'extrem nord-oest (on hi ha el viacrucis i el confessionari). La nau és coberta amb volta de canó de tres trams, feta amb pedra encofrada, i la nau on hi ha el viacrucis és coberta amb dos trams de volta de canó amb llunetes. L'interior va ser parcialment repicat, deixant al descobert part del parament i tot permeten veure restes de l'estructura d'origen romànic; al mur de ponent, format per un carreuat no molt ben escairat, té a la part superior (on hi ha al cor) una finestreta en forma de creu, avui tapiada, ja que a l'altre costat hi ha la rectoria. En el paviment de la nau hi ha almenys tres sepultures, l'una es correspon amb una làpida de pedra amb data mig illegible que sembla 1713, les altres dues són de maó massís, l'una indica "Aquí duerme Juan Balius Rector del Cint 17 setembre año 1775" i l'altre, "Aquí duerme Urbicio Santamaria Rector del Cint 26 desembre 1806". Exteriorment, la majoria de murs dels quals en veiem el parament es corresponen a les actuacions del període modern, en conjunt mostren un parament format per carreus desbastats junt amb algunes pedres irregulars de mides i formes diverses i cantoneres en general no gaire polides, les que són més acurades són les de la zona de la capçalera. La porta d'accés és situada a l'extrem de ponent del mur sud, és de llinda plana monolítica amb carreus als muntants, tot ben tallat i polit i amb els angles amb motlures, a la llinda hi ha la data 1644 i al centre les lletres IHS (Jesucrist) tot en relleu. A l'extrem de llevant del mateix mur sud, hi ha un gran òcul que dona llum a la zona de l'altar. A l'extrem de ponent, al costat on hi ha adossada la rectoria, s'hi aixeca una espadanya de doble obertura, amb una campana en un dels ulls. Part de la zona sud i est té un mur de tancament de poca alçada que clou l'antic cementiri, en el qual hi ha un altar de pedra amb una creu de ferro a la part superior; en el mur de tancament hi ha reutilitzats dos fragments d'unes peces pètries amb unes inscripcions incises, en una hi ha una data de mil set-cents setanta i pico. A uns metres al costat nord-oest hi ha el cementiri.

Història

El lloc del Cint consta documentat junt amb el Sisquer, Castellort, Tentellatge, la Selva, la Mora, Travil, Terrers i la Pedra, com un dels primers llocs repoblats per Guifré el Pelós, entre els anys 872 i 878; a més, també forma part dels llocs objecte de la reorganització parroquial realitzada pel bisbe d'Urgell Galderic, actuació que li va permetre obtenir drets en aquest indret. Posteriorment, el comte Sunifred II d'Urgell prengué els drets, els quals foren reclamats pel bisbe Guisard II d'Urgell el 948. Consta que la parròquia del Cint va tenir un paper molt important en la constitució i formació del monestir de Sant Llorenç de Morunys; va ser el prevere que estava al capdavant de la parròquia del Cint, Sciendisclè, que per ordre del bisbe Radulf d'Urgell va substituir el primer abat del monestir, càrrec que sembla que va ostentar fins poc abans del 948. Al segle X l'organització parroquial del Cint devia estar plenament arrelada i fins i tot gaudir de cert prestigi. L'església del Cint també apareix en l'acta de consagració de Santa Maria de la Seu d'Urgell, datada entre finals del segle X o inicis del XI. Durant tota l'edat mitjana es va mantenir la categoria

d'església parroquial, i així es ratificà en la visita al deganat de la Vall de Lord de l'any 1312.

Al segle XVI es realitzaren ja importants modificacions en l'església romànica. Trobem testimoni que al 1532 s'estava pintant el retaule de l'església, en un document de la parròquia del Cint sobre venda de blat on hi apareix la següent informació: "testes Iohannes Gato et Iacobus Planes, alias Arpa, pictores retabulorum, qui perfecerunt pictare retabulum de Cinto octava die mensis et anni ut supra (març 1532) in nomine domini" (SERRA VILARÓ: ,,,,: Vol. III, 207)

Tenim constància documental que al 1370 està al càrrec de rector Bernat de Roviras (Roveriis), al 1590 Gabriel Bila, i Joan Balius, que consta en una de les làpides existents a l'interior de l'església, figura referenciat com a rector entre el 1748 i el 1775 (SERRA VILARÓ:....Vol.III,207).

En el document de visita pastoral a la parròquia del Cint, figura com a visitador el reverent Doctor Domingo Font el qual interrogà al rector, mossèn Joan Balius; en la inspecció a l'església es visità el cementiri, el sacrari, les fonts baptismals, sagristia, altars, llibres de cura, fundacions, bassi de les ànimes, celebració pro populo, confraria del Roser, i obra de l'església. A més, s'informa que a la parròquia del Cint hi ha quatre esglésies o capelles públiques, la mateixa de Sant Sadurní del Cint, que és la parroquial, la sufragània advocada a Sant Corneli i Sant Ciprià, la de Santa Maria dels Torrents i la de Santa Margarida (del Mercadal). L'església té un benefici fundat sota l'advocació de Sant Joan Baptista, del qual és patró Josep Tor, pagès del Cint i ostentor, el clergue Ramon Tor.

L'església és un temple amb testimonis de l'estructura romànica però amb importants modificacions realitzades al segle XVII i XVIII, i que aporten al temple la fisonomia actual.

Bibliografia

GAVIN, Josep M. (1985). "Inventari d'Esglésies. 17. Berguedà". Barcelona

Inventari del Patrimoni Arquitectònic, núm. 3297. Generalitat de Catalunya.

SERRA VILARÓ, J. (1930): Baronies de Pinós i Mataplana. Reedició de 1989 del Centre d'Estudis Baganesos.

SERRA, Rosa. (et al.) (1991). Guia d'Art del Berguedà. Ed. Consell Comarcal del Berguedà i Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà, Berga.

SITJES I MOLINS, X. (1986): Esglésies romàniques del Bages, Berguedà i Cardener. Ed. Llibreria Sobrerroca. Manresa.

VV.AA.(1981) "Gran geografia Comarcal de Catalunya", vol. 2, El Berguedà, Barcelona.

VVAA. (1985: 59): "Catalunya Romànica. XII. El Berguedà", Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

VV.AA. (1990). "Catàleg de Monuments i Conjunts Històrico-Artístics de Catalunya", Direcció General del Patrimoni Cultural, Servei del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Barcelona.

VV.AA. (1994:137-141). "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà", vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

